

atis, Venetorum legati venerunt, Marcus Lauretanus, Justinianus Justiniani cognominis, & Andreacius Maurocenus: quibus in forum adductis, vocato ad concionem populo, Lauretanus publico nomine Patavinis gratulatus est, quod crudelissima tyrannide liberati pristinam civitatis administrationem, quam Mastini injuria amiserant, recepissent. De creto inde Patrum Marsilio civitatis regimen se tradere pronuntiavit: cujus innocentia, quo major esset atque omnibus notior, eo Venetos Patavinis melius consultum credere: accedere ad id summam viri prudentiam, quæ ocium & quietem maximam esset civibus omnibus allatura: scire Venetos, atque id sapius expertos, beatissimam tum esse Rempublicam, quum a prudente viro, atque eodem innocente administrari cœpisset. Irent igitur, & quod ipsis Venetoque nomini bene verteret, Marsilium popularem suum audirent, illius dicto obediens quisque esset, ferrent æquo animo æquitatem, qui tyrannidem tam gravem esse non ignorarent. Inde ad illum conversus, *Te quoque*, inquit, *Marsili, etsi tuam probitatem satis exploratam habemus omnes, meminisse oportebit, te nos tuæ civitati præfecisse, non ut illi tantum præesses, sed prodesse etiam. Quod si tibi minus constat, quæ via ingressus ad illam præclare administrandam accedas, quæ ratione, quibusve moribus sine invidia inter tuos eminere possis, nostræ urbis magistratus, ne aliunde exempla petas, id tibi facile monstrabunt. Quippe qui ipso nomine ideo eminent, quia ob publicam majestatem debent: sublato nomine, cum infimo quoque ex æquo vivunt: norunt, æquitatem maximum esse civitatis vinculum. Reliquum est, ut tuo exemplo civitas assuescat ad Venetam amicitiam publice privateque colendam. Quod quam pie sancteque oporteat vos facere, vestrorum temporum novitates admonere possunt, quibus jam paucis annis vobis jugum servitutis ademimus. Non minus stultus est, quam ingratus ille, qui beneficio non movetur. Ut verissima, ita omnibus maxime grata fuit Lauretani oratio, vel imprimis Marsilio, qui actis Veneto nomini gratiis, *Se studio curaturum*, dixit, *ut suæ administrationis ne unum quidem pœniteret civem*; atque ita prorsus, ut nulla nova regiminis forma*

1337
 Patavini
 Sclanis e-
 jectis, liber-
 tatem reci-
 piunt.

Marsilio
 Carrario
 civitatis
 regimen
 traditur.